

уровней цены и спроса; оцененные коэффициенты и уравнение регрессии; уровни значимости и надежности; показатель и критерий оценивания риска.

Математический аппарат, включенный в методику, состоит из классического метода наименьших квадратов при допущениях Гаусса – Маркова, методы проверки гипотез по критериям Фишера и Стьюдента, методы приближенного вычисления интегралов Лапласа и Стильбеса.

УДК 336.774:656.2

АУТСОРСИНГ ЯК ЗАСІБ ОПТИМІЗАЦІЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЗАЛІЗНИЧНОГО ПІДПРИЄМСТВА

Глушенко Т.М., здобувач (УкрДАЗТ)

Обсяги роботи залізничної галузі з кожним роком збільшуються, але не всім підприємствам дороги вдається досягти високої якості і професіоналізму надання послуг. Стає все ясніше, що без залучення зовнішніх ресурсів (професійних, управлінських, консультаційних) підприємствам буває складно залишатися конкурентоспроможними в умовах ринку, що постійно розвивається. Тому в сучасному світі все частіше використовується модель аутсорсинга.

Російською *outsourcing* звучить як «запозичення ресурсів ззовні». Мається на увазі, що підрядник адаптує свої універсальні засоби і знання, враховуючи конкретний бізнес замовника, і використовує їх в інтересах замовника за оплату, обумовлену вартістю послуг, а не часткою в прибутку.

Для того, щоб аутсорсинг не перетворювався лише на покупку послуг, необхідно визначити, які компетенції є для підприємства ключовими в даний час або стануть ключовими в майбутньому. Предметом аутсорсинга можуть бути будь-які послуги. Однак відповідно до традиційного підходу, при якому послуги поділяються на «основні» і «допоміжні», підрядникам в основному передаються нестратегічні або незначущі процеси.

Стратегічне обґрунтування аутсорсинг-проекту є відправною точкою у прийнятті рішення про аутсорсинг. Отже, рішення про застосування аутсорсингу, як комплексне стратегічне рішення, вимагає ретельної підготовки і опрацювання.

Сума витрат за договорами аутсорсингу повинна бути менше витрат залізниці, які реально вивільнюються при передачі на зовнішнє виконання функцій і процесів. Це єдині для всіх

критерії.

До головних умов, які повинні неухильно виконуватись при залученні зовнішніх організацій, відносяться:

- проведення конкурсних процедур (тендерів);
- дотримання нормативних документів (актів);
- дотримання норм технологічної та екологічної безпеки;
- забезпечення економічної безпеки підприємства та збереження його ринкових позицій;
- матеріальна відповідальність компанії-аутсорсера за якість, обсяг і термін виконання послуг, робіт, функцій, що надаються;
- створення конкурентного середовища.

Для успішного застосування аутсорсингу, виходячи з перерахованих умов, найбільш важливе значення мають такі чинники, як вибір оптимального партнера, тісна взаємодія в ході спільної діяльності (особливо якщо це пов'язано з процесом перевезень) і постійний контроль взаємин з аутсорсером. Найбільші проблеми може викликати неправильна робота з персоналом, пов'язаним з виконанням переданих функцій і процесів. Слід правильно побудувати взаємини з профспілками нової компанії-роботодавця.

Безумовно, аутсорсинг може бути використаний для вирішення стратегічних завдань, оптимізації витрат компанії. Однак слід пам'ятати, що аутсорсинг крім позитивних факторів несе в собі певні ризики. Тому в процесі прийняття рішення про його застосування в якості однієї з бізнес-стратегій компанії треба оцінити всі його переваги та недоліки, зважено підійти до розрахунку економічної ефективності з урахуванням всіх можливих ризиків.

УДК 656.025.4/.6 (1-83)

РОЗВИТОК БІЗНЕС-ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ, ЩО ЗАБЕЗПЕЧУЮТЬ БЕЗПЕКУ СУДЕН

Голодницький О.Г., аспірант (ОНМУ)

За сучасних умов мінливого бізнес-середовища головним завданням підприємства стає швидке реагування на зміни і відповідне впровадження адекватних заходів в організації і веденні власної підприємницької діяльності. Аналіз ринку і потреб споживачів, моніторинг змін в їх перевагах і поведінці стали основними, стратегічно важливими процесами підприємства,

що визначають усю подальшу його діяльність щодо створення продукту, його виробництва, доведення до споживача й одержання прибутку.

Поліпшити продуктивність існуючих процесів функціонування підприємств, що забезпечують безпеку суден, шляхом зниження витрат, поліпшення якості, скорочення часу реагування неможливо. Ідентифікація процесів, що є дійсно стратегічно важливими, зробить такі поліпшення не тимчасовими, а забезпечить стійку конкурентну перевагу в аспекті витратах.

Кожний бізнес, в тому числі в сфері забезпечення безпеки суден, має унікальний набір бізнес-процесів для створення споживчої цінності. Проте Нолан Нортон Інститут (дослідницька структура KPMG), Renaissance Solutions, Inc. і Gemini Consulting, що проводили спільне дослідження провідних корпорацій, дійшли висновку, що організація основних бізнес-процесів бізнес-структури верхнього рівня (з урахуванням орієнтації структури на ринок і споживачів) має дві складові: інноваційний процес і операційний процес. Ефективна реалізація інноваційних процесів у сучасних умовах здійснення морського бізнесу привертає значно більше уваги порівняно з операційними процесами.

Критерієм вірності підходу до реалізації бізнес-процесів або якості реалізації функції є орієнтація на кращі аналоги, що існують у світі (зібрані American Production & Quality Center), які забезпечують успішне функціонування компаній-лідерів, орієнтація на критерії міжнародної сертифікації ISO 9000 і Malcom Baldrige Award Criteria.

Постійно удосконалюючи бізнес-процеси, підприємство забезпечує зростання продуктивності та ефективності діяльності. Зростання продуктивності є наслідком поліпшення результатів шляхом оптимізації витрат і є внутрішнім показником. Ефективність пов'язана із задоволенням потреб клієнтури, є зовнішнім показником, для покращання якого необхідний значний час. Продуктивність пов'язана з витратами, ефективність – із виявленням можливостей розвитку ринкових сегментів.

В сучасних умовах виникла нагальна потреба реінжинірингу бізнес-процесів задля радикальних змін на українських підприємствах, що забезпечують безпеку суден. Процес реінжинірингу передбачає створення нових, ефективніших бізнес-процесів на підприємстві без урахування старої організації процесів.

Таким чином, українські підприємства, що забезпечують безпеку суден, стикаються з нагальною необхідністю підвищення ефективності своєї комерційної діяльності на основі впровадження сучасних технологій моделювання та управління бізнес-процесами.

УДК 658.5.012.1

УДОСКОНАЛЕННЯ СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВ ЗАЛІЗНИЧНОГО ТРАНСПОРТУ УКРАЇНИ

Гриценко Н.В., к.е.н., доцент (УкрДАЗТ)

Стратегічне управління підприємств залізничного транспорту стає найважливішою передумовою формування успішного менеджменту в умовах існуючих вимог забезпечення постійного розвитку підприємств. Стратегія управління персоналом відбиває довгострокові інтереси галузевих підприємств. Стратегічна мета системи управління персоналом складається в забезпеченні розвитку підприємств за рахунок ефективного використання людського капіталу. При формуванні стратегії управління персоналом основним завданням стає визначення й облік майбутніх змін і тенденцій, обґрунтування змін, що сприяють стійкому розвитку залізничних підприємств.

Комплексний підхід до управління на підприємствах залізничного транспорту передбачає використання максимально широкого набору засобів впливу на його персонал. Ключову роль в удосконаленні стратегії управління персоналом покликаний відігравати керівний склад галузі. Для цілеспрямованого впливу на працівника керівник повинен вносити зміни в організацію робіт, використовувати широкий набір методів морального стимулювання, індивідуальний підхід, ставити перед підлеглим робочі цілі, оцінювати і контролювати їх досягнення, інформувати з найважливіших питань, варіювати використання різних стилів управління та заходів дисциплінарного впливу.

Існуючий механізм матеріального стимулювання на підприємствах залізничного транспорту вимагає докорінного поліпшення. У першу чергу необхідно впорядкувати перелік стимулюючих доплат і надбавок, зменшити їх перелік, залишивши ті з них, які безпосередньо впливають на безпеку і якість перевізної та ремонтної діяльності залізничних підприємств. Виняток складуть доплати і надбавки, встановлені державним законодавством країни.

Для об'єктивності оцінки рівня кваліфікації та складності, виконуваних фахівцями робіт та додаткового стимулювання працівника в період до присвоєння йому чергового розряду можливе введення в одному розряді "вилки" (діапазону) тарифних коефіцієнтів (посадових розрядів). При встановленні ставки всередині "вилки" повинен враховуватися досвід роботи, особисті якості працівника, які визначаються за допомогою системи оцінок заслуг. Фактори, за якими оцінюються заслуги працівника, можуть бути виробничими